

защо прави това; ако се е родилъ въ единъ народъ и не знае, каква е задачата му като гражданинъ между своитѣ сънародници; ако е станалъ майка или баща и не знае, защо е заелъ тази служба, животътъ му нѣма никакъвъ смисълъ. Защо майката ражда деца? — За да се научи да люби, а същевременно да събуди любовта на децата къмъ себе си. Ако майката не може да люби децата си, и ако тѣ не ѝ отговарятъ съ любовъ, тя не е истинска майка. Тя трѣбва да има отношение не само къмъ тѣлата на своитѣ деца, но и къмъ душитѣ имъ. Ако не може да влѣзе въ връзка съ душитѣ имъ, тя остава чужда за тѣхъ; същевременно и тѣ оставатъ чужди за нея. Една отъ причинитѣ за смъртта на децата се крие въ майкитѣ, а именно, тѣ нѣматъ връзка, отношение къмъ душитѣ на своитѣ деца. Майка, която обича децата си, внася животъ въ душитѣ имъ. Затова Христосъ казва: „Азъ дойдохъ да имъ дамъ животъ и да го иматъ преизобилно“. Дългиятъ животъ на детето зависи отъ майката. Каквото е било състоянието на майката като бременна, такова ще бжде и детето. Ако бременната жена носи детето си и не вѣрва, че то ще живѣе много, детето, наистина, умира скоро. Каквото е вложила майката въ детето си като зародишъ, това израства. Каквото се казва за майката, същото се отнася и за бащата, понеже тѣ сж полюси на живота, отъ тѣхъ зависи бждещето на децата имъ. Бащата и майката сж главни фактори за изграждане бждещето на своитѣ деца.

И тъй, младото поколѣние се нуждае отъ новъ начинъ на възпитание. Ако новото не се приложи къмъ него, и то ще се изроди, както се израждатъ всички европейски народи. Колкото устѣйчиви и да сж тѣзи народи, тѣ започватъ постепенно да се израждатъ. Засега славянитѣ още не сж се изродили, но, ако и тѣ не изпълняватъ Божиитѣ закони, ще се изродятъ. Нарушаването на Божиитѣ закони води къмъ израждане, както на отдѣлната личностъ, така и на цѣли общества и народи. Не е достатъчно само да се образува езеро, но въ него трѣбва да става постоянно втичане на вода, да се обновява. Следователно, ако всѣки день къмъ човѣшкия умъ и къмъ човѣшкото сърдце не влиза по една нова мисълъ и по едно ново чувство, животътъ се обезсмисля. Животътъ се осмисля, когато